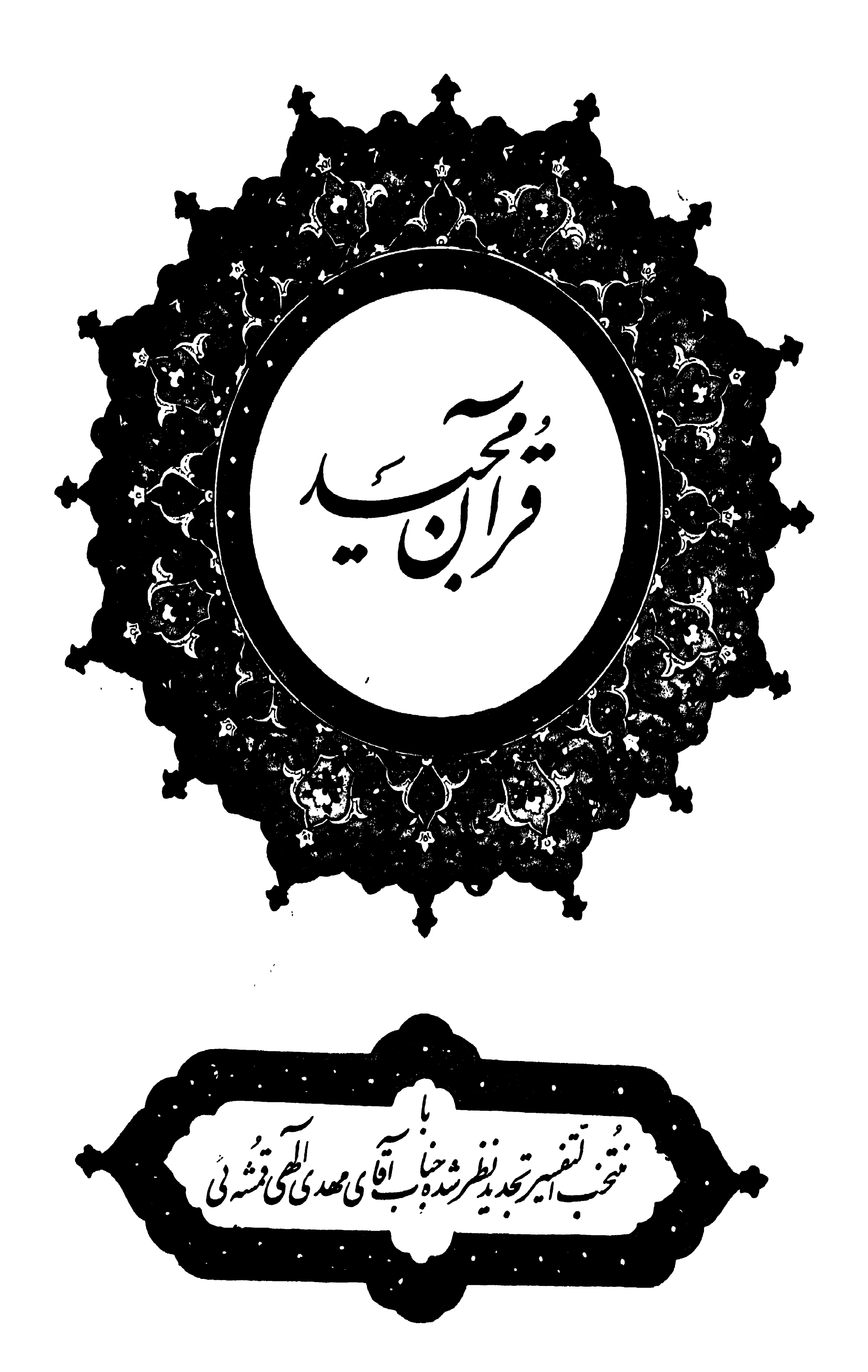

قرآن مجید
با
منتخب التفسیر تجدید نظر شده جناب آقای مهدی الهی قمشه ای

وبدان ایمان میآوریم (بسنجی حالشان آگاه شوی) ۲۷ آری احوال قیامت که پیش آنها مستور بود آشکار
شود و اگر بار دیگر بدنیا برگردند باز همان اعمال زشتی که از آن نهی شدند اعاده خواهند کرد و دروغ میگویند که دیگر کار بد نخواهیم کرد
و کافران گفتند جز همین زندگانی دنیا زندگی دیگر نخواهد بود (قیامتی نیست) و ما هرگز بعد از مرگ زنده نخواهیم شد
اگر بسنجی حال آنها را آنگاه که در پیشگاه عدل خدا بازداشته شوند مشاهده کنی که خدا با آنها خطاب کند آیا عذاب
قیامت حق نبود؟ جواب دهند پروردگارا قسم بذات تو که همه حق بود پس خدا عتاب کند که اینک عذاب را بکیفر کفر بچشید
آنانکه لقاء خدا را تکذیب کردند البته زیانکار شدند پس آنگاه که ساعت قیامت ناگهان آنها را فرا رسد
گویند: وای بر ما که آسایش و سعادت این روز خود را از دست دادیم پس بار گناهان خویش را بر پشت گیرند، آری
بد بار گرانی بدوش میگیرند دنیا جز بازیچه کودکان و هوسرانی بیخردان هیچ نیست و همانا سرای دیگر اهل تقوی را
نیکوتر است، آیا تعقل و اندیشه در این گفتار نمیکنند ما میدانیم که کافران در تکذیب تو سخنانی میگویند که ترا
افسرده و غمگین میسازد (دلشاد دار) که آن ستمکاران نه تنها تو را بلکه همه آیات و رسولان خدا را انکار میکنند
و چه قدر پیمبران پیش از تو را هم تکذیب کردند که آنها با همه رنجهای منکران صبر و تحمل کردند تا آنگاه که
عنایت و یاری ما شامل حال آنها شد (دل قوی دار) که هیچکس کلمات خدا را تغییر نتواند داد و
اخبار پیمبران پیش (که امت با آنها چه ستمها کردند) بتو رسید (ای پیغمبر) چنانکه انکار و اعراض
آنها تو را سخت میآید اگر توانی نقبی در زمین باز یا نردبانی بر آسمان برفراز تا آیتی بر آنها آوری
(و آنها را بقهر مطیع خود سازی) و اگر خدا میخواست همه را مجتمع بر هدایت میکرد (حالی که مشیتش قرار نگرفت)

پس تو البته از آن جاهلان (که راضی بمشیت حق نیستند) مباش (۳۵) تنها خدا دعای آنانرا اجابت کند که
(نصیحت) بشنوند (و خدا مردگانرا برمیانگیزد آنگاه خلایق همه بحق باز خواهند گشت (۳۶) و کافران گفتند چرا بر او
معجزه و حجتی از خدا فرو نیامد؟ بگو ای پیمبر خدا بر اینکه آیتی فرستد قادر است ولکن بیشتر مردم نمیدانند (که کار خدا طبق
علم و مصلحت است نه بدلخواه مردم نادان) محققاً بدانید که هر جنبنده در زمین و هر پرنده‌ئی که بدو بال
در پرواز میکند همگی طایفه‌ئی مانند شما بنی نوع بشر هستند ما در کتاب آفرینش بیان هیچ چیز را فروگذار نکردیم
آنگاه همه بسوی پروردگار خود محشور میشوند وآنانکه آیات خدا را تکذیب کردند کر و گنگ در ظلمات جهل
بسر برند و بمشیت الهی هر کس را خواهد گمراه سازد (یعنی پس از اتمام حجت او را بخود واگذارد تا گمراه شود) و هر که را
خواهد براه راست هدایت کند بگو ای پیمبر (کافران را) که اگر عذاب خدا یا ساعت مرگ شما را فرا رسد
چه خواهید کرد؟ آیا در آن ساعت سخت غیر خدا را میخوانید اگر راست میگوئید؟ بلکه در آنهنگام تنها خدا را
میخوانید تا اگر مشیت او قرار گرفت شما را از سختی برهاند و آنچه را که با خدا شریک قرار میدادید بکلی فراموش میکنید
و ما پیمبرانی بسوی امتان پیش از تو فرستادیم (چون اطاعت آنها نکردند) بلا و مصیبت گرفتارشان ساختیم
شاید که بدرگاه خدا گریه و زاری کنند (ولایق عفو و رحمت شوند) چرا وقتیکه بلای ما بآنها میرسد تضرع و زاری نکردند
(تا نجات یابند) بدین سبب که دلهاشانرا قساوت فرا گرفت و شیطان کردار زشت آنها را در نظرشان زیبا نمود
پس چون آنچه (از نعم الهی) بآنها تذکر داده شد همه را فراموش نمودند ما هم ابواب هر نعمت را (برای اتمام حجت) برای آنها گشودیم
تا بنعمی که بآنها داده شد شادمان و مغرور شدند پس ناگاه آنها را بکیفر اعمالشان گرفتار کردیم که آنهنگام خوار و ناامید گردیدند پس ریشه

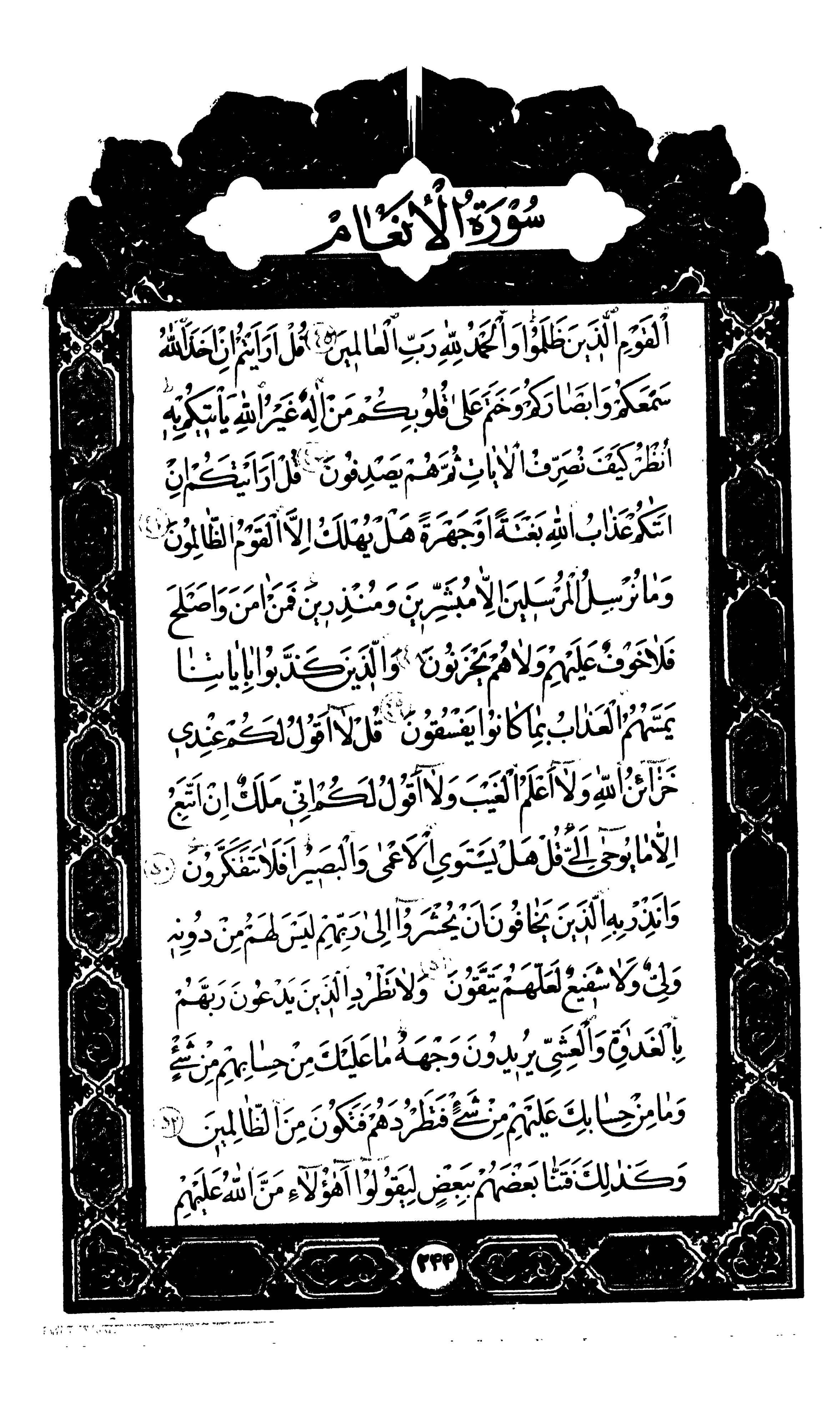

فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ
يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ
قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝
وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُم
مَّا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِن شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ۝ وَالَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَن يَشَإِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَ
مَن يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ
عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝
بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَاءَ وَتَنسَوْنَ مَا
تُشْرِكُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم
بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ۝ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُم بَأْسُنَا
تَضَرَّعُوا وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ۝ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ
إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبْلِسُونَ ۝ فَقُطِعَ دَابِرُ

سورهٔ انعام

گروهِ ظالمان کنده شد و ستایش خدا یرا که پروردگار جهانیان است (۴۵) بگو ای پیغمبر اگر خدا گوش و چشمهای شما
گرفت و مهر بر دلِ شما نهاد (تا آنکه کر و کور و جاهل شدید) آیا خدائی غیرِ خدا هست که این نعمتها بشما باز دهد؟ بنگر
که ما چگونه آیاتِ خود را (بانواعِ بیان) روشن میگردانیم باز آنها چگونه (بنادانی) اعراض میکنند بگو
ای پیغمبر چه خواهید کرد اگر عذابِ خدا شمارا بناگاه پنهان یا آشکار در رسد؟ آیا کسی بجز گروهِ ستمکار هلاک خواهد شد؟
(۴۷) ما پیمبران را جز بر آنکه (خوبان را) مژده دهند و (بدان را) بترسانند نفرستادیم پس هر کس ایمان آورد و کار
شایسته کرد هرگز بر او بیمی نیست و ابداً اندوهگین نخواهد بود و هر که آیاتِ ما را تکذیب کرد با آنان در اثر
فسق و زشتکاری عذاب خواهد رسید بگو ای پیغمبر من بشما نمیگویم که گنج های خدا نزد منست و نه آنکه از
غیبِ الهی آگاهم و نمیگویم که من فرشته ام (دعویِ من با شما تنها اینست که) من پیروی نمیکنم جز آنچه را که بمن وحی میرسد
بگو آیا کور و بینا (عالم بمعرفتِ خدا و جاهل بآن) برابرند؟ آیا فکر و اندیشه نمیکنید (که عالم بر جاهل یکسان نیست)
(۵۰) و آنان را که از حضور در پیشگاهِ عدل خدا ترسان و هراسانند بآیاتِ قرآن متنبه ساز
و بترسان که جز خدا آنها را یاوری و شفیعی نیست باشد که پرهیزکار شوند آنانرا که صبح و شام
خدا را میخوانند و مراد و مقصدشان فقط خداست زنهار آنها را از خود مران که نه چیزی از حسابِ آنها
بر تو و نه چیزی از حسابِ تو بر آنها است پس تو اگر آن خداپرستان را از خود برانی از ستمکاران
خواهی بود (۵۲) و همچنین ما برخی را به برخی دیگر (فقرا را با غنیا) بیازمودیم تا آنکه (بطعن و مسخره
و انکار) گویند آیا این فقیران را خدا در میانِ ما برتری (به نعمتِ اسلام) داد؟

4135

سورة الانعام

القوم الذين ظلموا والحمد لله رب العالمين ﴿۴۵﴾ قل ارءيتم ان اخذ الله
سمعكم وابصاركم وختم على قلوبكم من اله غير الله ياتيكم به
انظر كيف نصرف الايات ثم هم يصدفون ﴿۴۶﴾ قل ارءيتكم ان
اتىكم عذاب الله بغتة او جهرة هل يهلك الا القوم الظالمون ﴿۴۷﴾
وما نرسل المرسلين الا مبشرين ومنذرين فمن امن واصلح
فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون ﴿۴۸﴾ والذين كذبوا باياتنا
يمسهم العذاب بما كانوا يفسقون ﴿۴۹﴾ قل لا اقول لكم عندي
خزائن الله ولا اعلم الغيب ولا اقول لكم اني ملك ان اتبع
الا ما يوحى الي قل هل يستوي الاعمى والبصير افلا تتفكرون ﴿۵۰﴾
وانذر به الذين يخافون ان يحشروا الى ربهم ليس لهم من دونه
ولي ولا شفيع لعلهم يتقون ﴿۵۱﴾ ولا تطرد الذين يدعون ربهم
بالغدوة والعشي يريدون وجهه ما عليك من حسابهم من شيء
وما من حسابك عليهم من شيء فتطردهم فتكون من الظالمين ﴿۵۲﴾
وكذلك فتنا بعضهم ببعض ليقولوا اهؤلاء من الله عليهم

سورهٔ انعام

آیا خدا از این منکران باحوال سپاسگزاران داناتر نیست (۵۳) و هرگاه آنانکه بآیات ما میگروند
نزد تو آیند بگو سلام بر شما باد. خدا رحمت و مهربانی را بر خود فرض نمود که هر کس از شما کار زشتی بنادانی کرد و باز
بعد از آن توبه کند و اصلاح نماید البتّه خدا بخشنده و مهربان است (۵۴) و همچنین ما آیات را
مُفصّل بیان کنیم تا راه گنهکاران مُعیّن و آشکار شود بگو ای پیغمبر که خدا مرا از پرستش آن خدایانِ
باطل که شما میپرستید منع فرموده. بگو من پیرویِ هوسهای شما نکنم تا مبادا گمراه شده در راه هدایت
نیایم بگو من هر چه از خدا میگویم با بیّنه و برهان است و شما (از جهالت) تکذیب آن میکنید عذابی
که شما بدان تعجیل میکنید امر آن بدست من نیست فرمان جز خدا را نخواهد بود (او برای آسایشِ خلق)
بحق دستور دهد و او بهترین حکم فرمایان است بگو ای پیغمبر اگر بدست من بود عذابیکه به تعجیل میطلبید کار
میان من و شما خاتمه مییافت و خدا باحوالِ ظالمان (که چه وقت کیفر دادنِ آنها صلاح است) آگاه
تر است و کلیدِ خزائنِ غیب نزد خدا است و کسی جز خدا بر آن آگاه نیست و نیز آنچه در خشکی و
دریا است همه را میداند و هیچ برگی از درخت نیفتد مگر آنکه او آگاه است و هیچ دانه در زیر تاریکیهای زمین
و هیچ تر و خشکی نیست جز آنکه در کتابِ مُبین و قرآنِ عظیم مسطور است و او است خدائی که
چون شب بخواب میروید جانِ شما را نزد خود برده و شما را میمیراند و کردارِ شما را در روز میداند و پس از آن
مرگِ مُوقّت خوابِ شما را برانگیزاند تا باجلی که در قضا و قدر او معیّن است برسید پس هنگام مرگ بسوی او
باز گردید تا بنتیجه آنچه کرده اید شما را آگاه گرداند و او است خدائی که قهر و اقتدارش ما فوق بندگانست و

مِنۡۢ بَيۡنِنَا اَلَيۡسَ اللّٰهُ بِاَعۡلَمَ بِالشّٰكِرِيۡنَ وَاِذَا جَآءَكَ الَّذِيۡنَ
يُؤۡمِنُوۡنَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلۡ سَلٰمٌ عَلَيۡكُمۡ كَتَبَ رَبُّكُمۡ عَلٰى نَفۡسِهِ
الرَّحۡمَةَ اَنَّهٗ مَنۡ عَمِلَ مِنۡكُمۡ سُوۡٓءًۢا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنۡۢ بَعۡدِهٖ وَاَصۡلَحَ
فَاَنَّهٗ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الۡاٰيٰتِ وَلِتَسۡتَبِيۡنَ سَبِيۡلُ
الۡمُجۡرِمِيۡنَ قُلۡ اِنِّىۡ نُهِيۡتُ اَنۡ اَعۡبُدَ الَّذِيۡنَ تَدۡعُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ قُلۡ لَّاۤ
اَتَّبِعُ اَهۡوَآءَكُمۡ قَدۡ ضَلَلۡتُ اِذًا وَّمَاۤ اَنَا مِنَ الۡمُهۡتَدِيۡنَ قُلۡ اِنِّىۡ عَلٰى بَيِّنَةٍ
مِّنۡ رَّبِّىۡ وَكَذَّبۡتُمۡ بِهٖ مَا عِنۡدِىۡ مَا تَسۡتَعۡجِلُوۡنَ بِهٖ اِنِ الۡحُكۡمُ اِلَّا
لِلّٰهِ يَقُصُّ الۡحَقَّ وَهُوَ خَيۡرُ الۡفٰصِلِيۡنَ قُلۡ لَّوۡ اَنَّ عِنۡدِىۡ مَا تَسۡتَعۡجِلُوۡنَ
بِهٖ لَقُضِىَ الۡاَمۡرُ بَيۡنِىۡ وَبَيۡنَكُمۡ وَاللّٰهُ اَعۡلَمُ بِالظّٰلِمِيۡنَ وَعِنۡدَهٗ
مَفَاتِحُ الۡغَيۡبِ لَا يَعۡلَمُهَاۤ اِلَّا هُوَ وَيَعۡلَمُ مَا فِى الۡبَرِّ وَالۡبَحۡرِ وَمَا تَسۡقُطُ
مِنۡ وَّرَقَةٍ اِلَّا يَعۡلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِىۡ ظُلُمٰتِ الۡاَرۡضِ وَلَا رَطۡبٍ وَّلَا يَابِسٍ
اِلَّا فِىۡ كِتٰبٍ مُّبِيۡنٍ وَهُوَ الَّذِىۡ يَتَوَفّٰٮكُمۡ بِالَّيۡلِ وَيَعۡلَمُ
مَا جَرَحۡتُمۡ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبۡعَثُكُمۡ فِيۡهِ لِيُقۡضٰٓى اَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ اِلَيۡهِ مَرۡجِعُكُمۡ
ثُمَّ يُنَبِّئُكُمۡ بِمَا كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ وَهُوَ الۡقَاهِرُ فَوۡقَ عِبَادِهٖ وَيُرۡسِلُ

عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتّٰىٓ اِذَا جَآءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَا يُفَرِّطُوْنَ ثُمَّ رُدُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ
اَسْرَعُ الْحٰسِبِيْنَ قُلْ مَنْ يُّنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُوْنَهٗ
تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً لَئِنْ اَنْجٰىنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ
قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ قُلْ
هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ
اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَّيُذِيْقَ بَعْضَكُمْ بَاْسَ بَعْضٍ اُنْظُرْ كَيْفَ
نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ
الْحَقُّ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ وَّسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ
وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذِيْنَ يَخُوْضُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوْضُوْا
فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى
مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ وَمَا عَلَى الَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَّ
لٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ وَذَرِ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَعِبًا وَّ
لَهْوًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌۢ بِمَا كَسَبَتْ

جزوهٔ

۳۱

ا ار نشر اخگر

تهران - خیابان ری دو راه مهندس وسیلهٔ تلفن شماره ۸ ۵۲۳

روز ی چهارشنبه منتشر ـ ود